www.padippakam.com

செந்தாரகை

சோசலிச ஐக்கிய இலங்கைக்காக சிங்கள, தமிழ் மொழிமூலம் வெளிவரும் செய்தித்தாள்

மலர் - 78
செப்படம்பர் - ஒக்டோபர் - 2010
இலங்கையில் செய்தித்தாளக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.
விலை ரூ. 20/=

சர்வாதிகாரியின் பலத்தை முறியடிப்போம்

சனநாயகத்தின் இறுதிச் சடங்கைக் குறிக்கின்ற வகையில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர் வர்க்கத்தின், கஷ்டப்படும் மக்களின், வடக்குக் கிழக்கு தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் தீவிர பிரச்சினைகள் ஒருபுறம் இருக்க, அவசரச் சட்டமொன்றாக மக்களின் கண்களை மறைத்து அரசியலமைப்புக்கான 18 வது திருத்தத்தை செப்டெம்பர் மாதம் 08 ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது.

சட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்திற்கு பாராளுமன்றத்தினுள் தேவையான 2/3 பெரும்பான்மை அதிகாரம் இன்மையினால் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் உள்ளிட்ட ஐதேகவின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை பல்வேறு உபாய வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி இறுதிக் கட்டத்தில் பணம் கொடுத்து வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டு ஒரு சூழ்ச்சியை நடத்தியது.

இந்தத் திருத்தத்திற்காக சமசமாஜ, கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் சனநாயக இடதுசாரி முன்னணி ஆகிய பழைய இடதுசாரிக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் மிகவும் இழிவான விதத்தில் காட்டிக்கொடுத்தனர். JR ஆல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நிறைவேற்றதிகார சனாதிபதி அரசியலமைப்பை மாற்றுவதாக ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் 32 வருட காலமாக ஸ்ரீலசுகவும் இந்த இடதுசாரிகளெனக் கூறிக்கொள்கின்ற தலைவர்களும் கடந்த காலம் பூராவும் வாக்குறுதிகளை அளித்தார்கள். மேற்படி இடதுசாரிக் கட்சிகளின் அரசியல் சபைகளும் மத்திய செயற் குழுக்களும் 18வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கு எதிராக பாராளுமன்றத்தில் செயலாற்றுவதற்குத் தீர்மானித்தன. இந்நிலைமையினுள் கட்சிகளின் தீர்மானங்களைக் கவனத்திற் கொள்ளாது சர்வாதிகார அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கு சார்பாக வாக்களித்து திஸ்ஸ விதாரண, டியூ குணசேகர, வாசுதேவ நாணாயக்கார ஆகிய பழைய இடதுசாரித் தலைவர்கள் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க காட்டிக்கொடுத்தலைச் செய்தனர். எவ்வாறாயினும், சமசமாஜக் கட்சி மற்றும் சனநாயக இடதுசாரி முன்னணியின் மத்திய செயற் குழுக்கள் அக்கட்சிகளின் தலைவர்களது காட்டிக்கொடுத்தலுக்கு எதிராக தோற்றியமை காத்திரமானதொரு முன்னேற்றமாகும்.

மஹிந்த ராஜபக்ஷ நடைமுறைச் சாத்தியமானதொரு மனிதராவார் என பிரபாகரன் மாவீரர் தின உரையின் போது கூறினார். ஸ்ரீசுகயின் தலைவர்கள் இது இரண்டாவது மஹிந்தவின் வரவாகும் எனக் கூறினார்கள். மஹிந்த ராஜபக்ஷவை சனாதிபதியாக்குவதற்கு அதிகளவில் கஷ்டப்பட்ட மக்கள் விடுதலை முன்னணி, இவர் ஒரு உண்மையான தேசப்பற்றுமிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான தலைவராகும் எனக் கூறியது. இவ்வாறு பல்வேறான அறிமுகப்படுத்தல்கள் இவருக்குக் கிடைத்தது. கலைஞர்கள் மற்றும் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர்களில் அநேகமானோர், மண் வாசனையை அறிந்த கிராமத்திலிருந்து உருவாகிய ஒரு தலைவர் என்றே இவரை குறிப்பிட்டார்கள். இவர்கள் அன்று தெரிவித்த ஜோசியங்களை புதிய போக்கினுள் நியாயப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் முற்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் மஹிந்த ராஜபக்ஷ செல்கின்ற இந்த பயணத்தின் ஊடாக அனைவரும் ஒரே விதியைச் சந்திக்க நேரிடும். முதலாவதாக மற்றும் இறுதியாக பலி பீடத்துக்குச் செல்கின்றவர் யார் என்பதைத் தீர்மானிப்பதே மாற்றத்துக்குரிய விடயமாயிருக்கும். இந்த சர்வாதிகார வெறிக்கு எதிராக தொழிலாளர் வர்க்கம் முதற்கொண்டு அனைத்து சனநாயக சக்திகளும் வலுவூட்டப்படுதல் வேண்டும். இதற்கான குறுகிய வழிகள் கிடையாது. தொலைநோக்குடன் கூடிய ஒரு வேலைத்திட்டத்துடன் முதலாளித்துவத்திலிருந்து விலகிய மாற்றத்தினை உருவாக்குவதற்கு அணி திரள்வோம்.

ரணில் 18வது திருத்த எதிர்ப்பை காட்டிக்கொடுத்தார்

மஹிந்த ராஜபக்ஷவினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 18வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் தொடர்பாக முதலாவதாக அறிந்திருந்தவர் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவே என்பது இரகசியமானதல்ல. ரணிலை மடையனாக்கி மக்களுக்குத் தெரியாமல் இரகசியமாக தமக்குத் தேவையானவாறு அதிகாரத்தை அதிகரிக்கச் செய்வதற்கான அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதே சனாதிபதியின் தேவையாக இருந்தது. மஹிந்தவின் இந்த கயிற்றை ரணில் நன்றாகவே விழுங்கினார். அதனாலேயே நாடுபூராவும் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் தொடர்பாக எதிர்ப்பு மேலெழுகின்ற நிலைமையினுள் கூட இறுதிக் கட்டம் வரை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் நிலைப்பாட்டை நாட்டிற்கு வெளிப்படுத்தாதிருக்க ரணில் முற்பட்டார்.

அது மட்டுமன்றி ஆழமான அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளபோதிலும், மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் சர்வாதிகாரத் தேவையைத் தோற்கடிப்பதற்காக அரசியலமைப்புத் திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செப்தெம்பர் 08 ஆம் திகதி மக்கள் ஆரப்பாட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கு தொழிற் சங்கங்கள், பல்வேறு பொதுசன அமைப்புகள், அரசியல் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதற்கு 18வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கு எதிரான இயக்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தது. இவ்வியக்கத்தினால் திட்டமிடப்பட்டிருந்த மக்கள் எதிர்ப்பை ஆரவாரமின்றிக் கலைப்பதற்கு ரணில் முதற்கொண்ட ஐதேக தலைவர்கள் சூழ்ச்சி செய்தனர். அரசியலமைப்புக்கு எதிரான விதத்தில் ஒன்றுதிரள்கின்ற மக்கள் எதிர்ப்பைத் தம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாதென்பதை நன்றாக அறிந்துள்ள ரணில் அவ்வாறானதொன்று கட்டியெழுப்பப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார். இறுதியில் சிறிகொத்தவில் கூடிய தமது ஆதரவாளர்கள் சிலருடன் கூத்தாடிவிட்டு வீட்டுக்குச் சென்று நித்திரை கொள்வதற்கு ரணில் உள்ளிட்ட குழுவினர் முற்பட்டனர். மஹிந்தவுக்கு ரணிலுடைய உதவி மட்டுமே போதுமென மக்கள் கூறுவது இதனாலாகும்.

எமக்கும் சோசலிசம் தேவை என்று முஸ்லிம் பெண்கள் அணி திரள்கின்றனர்

மத்திய ஆசியாவின் கசகஸ்தான் மற்றும் கிர்கிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளில் கடுமையான பொருளாதர நெருக்கடி உருவாகியுள்ளது. கசகஸ்தான் 2010 எனும் நாடளாவிய இயக்கமொன்றின் மூலம் தொழிலாளர் வர்க்கமும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களும் ஒன்றுசேர்ந்து நாட்டின் நாளாபுறமும் போராட்ட மாவட்டத்தில் நகரத்தில் பெண்கள் தமது கடன்களைப் பதிவழிக்குமாறும், தமது வாக்குரிமையை உறுதிசெய்யுமாறும் கோரி அச்சமின்றி ஆளுங்கட்சியின் அலுவலகங்களைச் சுற்றி வளைத்து ஆர்ப்பாட்டங்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.

முஸ்லிம் பெண்கள் அரவர்களது போராட்டத்தை

பிரவேசித்துள்ளனர். கசகஸ்தானின் பெரும்பான்மை மக்கள் முஸ்லிம் இனத்தவர்களாவர். தற்போதுள்ள முதலாளித்துவச் சந்தைக்குப் பதிலாக முன்னர் நிலவிய சோசலிச ஆட்சி முறை நல்லதென அவர்கள் கூறுகின்றனர். அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி, இலவச மருந்து மற்றும் மருத்துவசாலை வசதிகள், குறைந்த விலையில் மாடி வீடுகள், கட்டுப்பாட்டு விலையில் அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்கள் சோசலிச ஆட்சிக் காலத்தில் கிடைத்தாகக் கூறி முஸ்லிம் பெண்கள் தினந்தோறும் கசகஸ்தானில் ஊர்வலம் செல்கின்றனர். நாள்தோறும் கசகஸ்தானின் அல்வட் மிகவும் உற்சாகத்துடன் முன்னெடுத்துச் சென்று தமது வீடுகள், வாழ்வதற்கான உரிமை, சுதந்திரம் ஆகியவற்றுக்காக தமது உடல் நலத்தைக்கூட கவனிக்காது வீதியில் இறங்கியுள்ளனர். அவர்களின் வெற்றி தொடர்பில் அவர்கள் மகிழ்வுடன் உள்ளார்கள் என்பதோடு, அதனை முழுமையான வெற்றியுடனன்றி இடையே நிறுத்திவிடுவதற்கு அவர்கள் தயாராயில்லை என சர்வதேச தொழிலாளர் குழுவின் CWI பிரதிநிதியாகிய எலிசபெத் கிளார்க் அண்மையில் மேற்கொண்ட விஜயத்தின் போது பெற்ற அனுபவங்களை விளக்குகையில் கூறினார்.

එම්. ජේ. පියරත්න වන මා විසින් 53/6, ඊ.ඩී. දාබරේ මාවත, නාරාහේන්පිට පිහිටි සමාජ පොත් පියස මුද්‍රණාලයෙහිදී මුද්‍රණය කරන ලදී.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

செந்தாரகை
53/6, ச.ம. தாபரே மாவத்தை, கொழும்பு 05
தொ. 011 4510289, 011 2504647
www.lankasocialist.com

ராஜபக்ஷ ஆட்சியின் மகிமையின் காரணமாக அயலிலுள்ள வல்லரசுகளான சீனாவும் இந்தியாவும் இலங்கையைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்கான அதிகாரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளதென்பது இரகசியமானதல்ல. சீனாவுடன் கைச்சாத்திட்டுள்ள

இதைத் தவிர தமிழ் மக்களைப் பற்றிய விசேடமானதொரு உணர்வு இந்திய ஆட்சியாளர்களான முதலாளித்துவ வர்க்கத்திற்குக் கிடையாது. இலங்கையின் தமிழ் மக்களைப் பற்றி காலத்துக்குக் காலம் நீலிக்கண்ணீர் வடிக்கின்ற DMK தலைவர் கருணாநிதி இந்திய மத்திய அரசாங்கத்தின் மேற்படி பிராந்திய தேவைப்பாட்டிற்காக செயற்படுகின்றாரேயன்றி இலங்கையின் தமிழ் மக்களது பிரச்சினைக்கு நியாயமானதெனக் கூறப்படுகின்ற தீர்வொன்றைப் பெறுகின்ற தேவைக்காகவல்ல. கருணாநிதி மற்றும் ஜெயலலிதா

ஏகாதிபத்தியவாத உலக வல்லரசுகளின் இரகசியமான இணக்கப்பாட்டைப் பெற்றுள்ளார். இந்தியாவும் சீனாவும் மட்டுமன்றி மேலைத்தேய வல்லரசுகளும் மஹிந்தவின் தாராளமயவாத பொருளாதாரத் திட்டத்திற்கு முழுமையான ஆதரவை வழங்குவார்கள். GSP+ சலுகை மற்றும் யுத்த குற்றச் செயல் தொடர்பாக பங்கிமூன் ஆணைக்குழு நியமித்தல் தொடர்பில் நடைபெறுகின்ற உரையாடல்கள் ஐரோப்பிய தொழிலாளர் வர்க்கம் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிலிருந்து விடுக்கப்படுகின்ற தாக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டான

(அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தை சீனா கட்டியெழுப்புவதைப் போன்று) ஏற்கனவே இதன் பொருட்டு ஏறத்தாழ 20,000 (இருபதுனாயிரம்) இந்திய தொழிலாளர்கள் மற்றும் பொறியிலாளர்களை வடக்கிற்கு அழைத்துவர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனூடாக 12,500 வீடுகள் கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களிலும், 15,000 வீடுகள் யாழ்ப்பாணத்திலும், 10,000 வீடுகள் வவுனியாவிலும் நிர்மாணிக்கப்படவுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தின் பலாலி விமான நிலையத்தை அனைத்து

மக்கள் புரிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் அதேபோன்று இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் வடக்கின் அல்லது தெற்கின் மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான தேவை கிடையாது. இலங்கையினதும் இந்தியாவினதும் முதலாளித்துவத் தலைவர்களுக்கு தமது ஆட்சியைப் பாதுகாப்பாகப் பேணிக்காத்து உலகளாவிய முதலாளித்துவ நிகழ்ச்சி நிரலை நடைமுறைப்படுத்தலே தேவையாயுள்ளது. இதற்காக தொழிலாளர் வர்க்கத்தையும்,

இலங்கை இந்தியாவின் காலனியாக மாறுமா?

உடன்படிக்கைகளின் பெறுபேறாக அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் முழுமையாகவே சீனக் கம்பனிகளுக்கு குத்தகைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கென சீனத் தொழிலாளர்கள் பெரும் தொகையினர் இந்நாட்டிற்கு வருகை தந்துள்ளனர் என்பதோடு, துறைமுகத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காகப் பயன்படுத்துகின்ற சீமெந்து, இரும்பு, கருங்கல் போன்ற மூலப்பொருட்களைக் கூட சீனாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்திற்குப் பக்கத்தால் செல்கின்ற கப்பல்களுக்கு எண்ணெய் மற்றும் உணவு பானங்களை வழங்குவதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் கிடைப்பதாகக் கூறப்படுகின்ற இலாபங்கள் எவ்வாறாயிருப்பினும், இன்றுவரை அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் சீன அரசாங்கத்தின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இணங்கவே நடைபெற்றுள்ளதோடு, அதன் மூலம் இலங்கைக்கு எவ்விதப் பயனும் கிடைத்ததைக் காணமுடியாதுள்ளது. குறைந்தது, தெற்கின் இளைஞர், யுவதிகளுக்கு தொழில் வாய்ப்புகள் கூட அம்பாந்தோட்டை துறைமுகக் கருத்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கவில்லை.

இந்த நிலைமையினுள் தமது பிராந்திய ஆதிக்கத்தைப் பேணிவருகின்ற தீவிர தேவையுடன் செயற்படுகின்ற இந்தியா தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை முன்னே வைத்து இந்திய வெளிநாட்டுக் கொள்கையைச் செயற்படுத்துவதற்கு பல்வேறான உபாய வழிமுறைகளைக் கையாளுகின்றது. இலங்கையின் தமிழ் மக்களது பிரச்சினையின் காரணமாக தென் இந்தியாவின் தமிழ் நாடு மாநிலத்தினுள் வாழ்கின்ற ஏறத்தாழ 60 மில்லியன் தமிழ் மக்களிடையே நிலவுகின்ற கொந்தளிப்பான அரசியல் நிலவரத்தை, பிராந்திய தேவைப்பாட்டிற்காக மோசடியான விதத்தில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

போன்ற தமிழ் நாட்டின் முதலாளித்துவ அரசியல் தலைவர்கள், இலங்கையில் வடக்கின் யுத்தம் மிகவும் கடுமையான நிலைமைக்கு உள்ளாகியிருந்து காலகட்டத்தில் கூட தமிழ் மக்களுக்காகவன்றி முதலாளித்துவ இந்திய அரசாங்கத்தின் பிராந்திய தேவைப்பாட்டை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காகவே செயற்பட்டனர். LTTE க்கு எதிரான யுத்தத்தை திட்டமிடுகின்ற பாரிய பங்கு இந்தியாவினால் மேற்கொள்ளப்படுவதென்பதை தமிழ் நாட்டின் பொது மக்களிடமிருந்து மறைப்பதற்காக கருணாநிதி மற்றும் ஜெயலலிதா போன்ற தலைவர்கள் அவர்களது அரசியல் கருத்திட்டங்களின் பிரகாரம் தனித்தனியாகத் தோன்றி மறுபுறம் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டனர்.

இந்திய அரசியல்வாதிகளுக்குப் பிறந்த பிள்ளையாகிய 13வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் செயற்படுத்தப்படுதல், பிரபாகரன் கொலை செய்யப்பட்டு யுத்தம் முடிவுறுத்தப்பட்டதன் பின்னர்கூட நிறைவேற்றப்படாதுள்ளமை இந்திய அரசாங்கத்திற்குப் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கவில்லை. (பிரபாகரன் இருக்கும்வரை 13வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியாதென்பது மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் அப்போதைய நிலைப்பாடாக இருந்தது.) மன்மோஹன்சிங் உள்ளிட்ட இந்திய முதலாளித்துவ அரசாங்கம் 13 ஐ பற்றி கதைத்தது. தென் இந்தியாவில் மேலெழுந்து வருகின்ற மக்கள் குரோதத்தை கட்டுப்படுத்துகின்ற ஒரு கருவியாகவேயன்றி உண்மையிலேயே 13 ஐ நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்திய அரசாங்கத்திற்கு இருந்த தேவையின் காரணத்தினாலல்ல என்பதை சம்பவங்களின் மூலம் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்து வருகின்றனர். இந்த நிலைமையினுள் மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கும் 2010 பொதுத் தேர்தலுக்கும் முன்னர் உலகத்தார் முன்னிலையில் வாக்குறுதியளித்த 13 ஐ மறந்துவிட்டு, தற்போது 13-திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்தியா உள்ளிட்ட

உபாயமாக மாத்திரமே உள்ளது. உலகளாவிய முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தை இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்துவதே இந்தியா உள்ளிட்ட ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் தேவையாயுள்ளது.

இலங்கையில் நிலவுகின்ற சமூக பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடியினுள் தனது பிராந்திய அரசியல் தேவைப்பாட்டை மிகவும் தீவிரமான விதத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்திய அதிகாரிகளால் இயலுமாயுள்ளது. இலங்கை அரசாங்கத்தின் பலம் பொருந்திய தூதர்கள் குழுவான பெஸில், கோட்டாபய மற்றும் வீரதுங்க ஆகிய மூவரும் கடந்ததொரு தினத்தில் புது டில்லிக்குச் சென்று, உலகளாவிய முதலாளித்துவத் திட்டத்தின் பிரகாரம் இந்திய அதிகாரக் கருத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அங்கீகாரம் வழங்கினர். இந்தக் கலந்துரையாடல் முடிவடைந்த உடனேயே இந்திய அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டுச் செயலாளர் நிருபமா ராவோ இலங்கைக்கு வருகை தந்தார் என்பதோடு, அவர் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் பல நாட்களைக் கழித்தார். தெற்கைப் பற்றி இவருக்கு எவ்வித அக்கறையும் இருக்கவில்லை. யுத்தத்தினால் தமது பெற்றோர்களையும் பிள்ளைகளையும் இழந்து, வாழ்ந்த இடங்களைக்கூட இழக்கச் செய்யப்பட்டுள்ள, இடம்பெயர்ந்த அப்பாவித் தமிழ் மக்களது நலன் விசாரிப்பதற்கு இந்திய அரசாங்கம் விசேட பிரதிநிதியாக நிருபமாவை அனுப்பியுள்ளதாக அந்த மக்களுக்குக் காட்டுதல் இதன் நோக்கமாகும் என்பது தெளிவாகின்றது.

இந்தத் திட்டத்தின் பிரகாரம் இந்திய ஆதிக்கத்தை வடக்கின் தமிழ் மக்களினுள் நேரடியாகவே பேணிவரும் பொருட்டு இந்தியா நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது. இந்திய உயர் ஸ்தானிகர் அலுவலகத்தின் கிளை அலுவலகமொன்றை யாழ்ப்பாணத்தில் திறத்தல் அதன் ஒரு கட்டமாகும். வடக்கில் இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு 50,000 (ஐம்பதாயிரம்) வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு இந்தியா வாக்குறுதியளித்துள்ளதோடு,

அம்சங்களும் நிறைந்ததொரு விமான நிலையமாக நிர்மாணித்தலையும் இந்தியா பொறுப்பேற்றுள்ளது. இதனூடாக திருகோணமலைத் துறைமுகத்தைப் போன்று பலாலி விமான நிலையத்தையும் யுத்த ரீதியிலான மூலோபாய மத்திய நிலையமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல் இந்தியாவுக்குக் கிடைக்கும். இதற்கிடையே வடக்கின் புகையிரதப் பாதைகளை மீள நிர்மாணிக்கும் நடவடிக்கைகளும், கிழக்கில் திருகோணமலையின் சாம்பூரில் நிலக்கரி அனல் மின் நிலையமொன்றை நிர்மாணித்தலும் இந்தியாவுக்கு மொத்தமாக ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பொருட்டு செயற்படுகின்ற இந்தியர்களுக்கு வசதிகளை வழங்குவதற்காக யாழ்ப்பாணத்தில் இந்திய வங்கியொன்றைத் திறப்பதற்கும் ஏற்கனவே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந் நடவடிக்கைகள் செயற்படுத்தப்படுகின்ற விதத்தைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு இந்திய வெளிநாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் எஸ்.எம். கிரிஷ்ணாவும் வெளிநாட்டுச் செயலாளர் பிரதீப் குமாரும் இன்னும் சில தினங்களில் இலங்கைக்கு வருவதற்கு உத்தேசமாயுள்ளனர். இதற்கிடையே அண்மையில் இந்திய இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் விஜயகுமார் சிங் சில தினங்களுக்கான விஜயமொன்றை முன்னிட்டு இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். இவ்வாறு ஒருவருக்கு மேல் இன்னொருவர் என்ற வகையில் இந்திய அரசாங்கத்தின் உயர் உத்தியோகத்தர்கள் இங்கு வருகை தருவது இலங்கையினுள் இந்தியாவின் பிடியை சீனாவை விட அதிகளவில் போட்டி ரீதியில் பேணிவருவதற்காகும். மஹிந்த ராஜபக்ஷ இந்தியா மற்றும் சீனாவுடன் இலங்கையின் எதிர்காலத்தையிட்டு சூதாட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார். வடக்கின் தமிழ் மக்களது இரத்தம் மற்றும் வியர்வைத் துளிகளின் ஊடாக பெருக்கெடுக்கின்ற துன்ப துயரங்களை இந்தியா தனது பிராந்திய தேவைபபாடுகளைப் பலப்படுத்துவதற்காகவே பயன்படுத்துகின்றதென்பதை தமிழ்

வடக்குக் கிழக்கின் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களையும் பலி கொடுப்பதற்கு ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் மன்மோகன்சிங்குடன் சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கும். அந்த அல்லது இந்த முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களிலிருந்து தமது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைக் காணலாம் என நிர்க்கதிக்கு உள்ளாகியுள்ள தமிழ் மக்களை நம்பவைத்தல் பெரும் பாபகாரியமாகும். உண்மையிலேயே LTTE இயக்கம் இந்திய மற்றும் ஐரோப்பிய வல்லரசுகள் தமது உதவிக்கு வருவார்கள் என்பதைக் காட்டியே தமிழ் மக்களை வழிநடத்தியது. ஆயினும் முதலாளித்துவ வல்லரசுகள் இலங்கையின் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தையும் மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் தேவையையுமே இறுதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தது என்பதை தமிழ் மக்கள் இரத்தத்தின் மூலமும் உயிரின் மூலமும் நட்டாடு செலுத்தியதன் பின்னரே புரிந்துகொள்ள வேண்டி நேரிட்டது.

இந்த நிலைமையினுள் வடக்கில வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களதும் கிழக்கில் வாழ்கின்ற முஸ்லிம் பெரும்பான்மை மக்களதும் அதேபோன்று தெற்கின் தொழிலாளர் வர்க்கம் முதற்கொண்ட பாதிக்கப்பட்ட மக்களினதும் இன்றைய பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளைக் காண சோசலிச மாற்றமொன்றின் மூலம் மட்டுமே முடியுமாயிருக்கும் என்பதும் ஐக்கிய போராட்டமொன்றின் மூலம் முதலாளித்துவ முறையை தோல்வியுறச் செய்வதற்கு கைகோர்த்தல் வேண்டும் என்பதும் மீண்டும் மீண்டும் தெளிவாகின்றது. அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்ற வர்க்கத்தினரின் உரிமைகளை சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இந்திய உப கண்டத்தின் தொழிலாளர் வர்க்கத்துடன் ஒன்றிணைந்து கட்டியெழுப்புகின்ற சோசலிச ஆட்சியொன்றின் மூலம் மட்டுமே வென்றெடுக்க முடியும் என்பதை வலியுறுத்திக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

படிப்பகம்

www.padippakam.com

வடக்கு – கிழக்கில் இராணுவம் முகாமிடுகின்றது

மூலோபாய ரீதியில் முக்கியமான இடங்களில் முப்படை முகாம் அமைக்குமென பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அண்மையில் அறிவித்திருந்தார். இது ஒரு புதிய விடயமல்ல. கடந்த வருடம் மே மாதத்தில் புலிகள் இயக்கம் தோற்கடிக்கப்பட்டதன் பின்னர் அரசாங்கத்தின் பல்வேறான பாதுகாப்பு முக்கியஸ்தர்கள் இதனை இடைக்கிடை கூறியிருந்தனர். வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய இரண்டு மாகாணங்களில் மட்டுமே இவ்வாறு முகாம் அமைக்கப்படும் என்பதை இக் கூற்றுக்களின் மூலம் பெரும்பாலும் உணரக் கூடியதாயிருந்தது. கோட்டாபயவின் புதிய கூற்றின் பிரகாரம் நாடு முழுவதும் இராணுவ முகாம் அமைக்கப்படவுள்ளதென்பது தற்போது தெளிவாகியுள்ளது. இன்று இந்த அரசாங்கத்தின் முழுமையான நிலைத்திருத்தல் ஆயுதப் படைகளில் தங்கியுள்ளதென்பது இரகசியமானதல்ல. உத்தியோக ரீதியில் வெறுமனே திணைக்களத் தலைவர் ஒருவராயுள்ள கோட்டாபய அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது பலசாலியென்ற மட்டத்திற்கு உயர்வடைந்துள்ளது இதன் காரணத்தினாலாகும். தற்போது கூட கிராமங்களில், பாடசாலைகளில், சன சமூக நிலையங்களில், ஏனைய அரச அலுவலகங்கள் சார்பில் தெற்கே பல்வேறு இடங்களில் தாபிக்கப்பட்டுள்ள இராணுவ முகாம்கள் மற்றும் பாதுகாப்புச் சாவடிகளுக்கு மேலதிகமாக கடற்படை மற்றும் விமானப் படையினதும் முகாம்களை அமைப்பதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளதன் மூலம், முழு நாட்டையும் இராணுவத்தின் பிடியில் வைத்திருப்பதற்கு கூட்டணி அரசாங்கத்திற்கு தேவையாயுள்ளதென்பதே எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

யுத்தத்தில் வெற்றிபெற்றதை அடிப்படையாகக் கொண்டு முப்படையினர் தொர்பில் மக்கள் மத்தியில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட குருட்டுத்தனமான பக்தியின் காரணமாக தெற்கின் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்கள் இன்னமுமே இந்த ஆபத்தை உணர்கின்றார்களில்லை. இவர்களில் அதிகமானோர் இந்த இராணுவத்தை ஆசீர்வதிப்பதற்கு தயாராயுள்ளனர். ஆயினும், இந்த முகாம்கள் அமைக்கப்படுவது மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அல்ல, மஹிந்த ராஜபக்ஷ சனாதிபதி மற்றும் அவரது குடும்ப ஆட்சியைப் பாதுகாப்பதற்கே என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு தெற்கின் மக்களுக்கு மேலும் சில காலம் எடுக்கலாம். எதிர்க் கட்சியின் பிரதானமான இரண்டு கட்சிகளுமாகிய ஐதேக மற்றும் மவிமு இந்த நிலைமையையிட்டு மௌனமாயிருப்பதும் அதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு விடயமாகும்.

இராணுவ செயற்பாட்டின் காரணமாக வடக்கு – கிழக்கின் தமிழ் பேசும் மக்களே அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். முக்கியமாக

இராணுவ முகாம்களையும், பொலீஸ் நிலையங்களையும் தாபிப்பதற்கும், அரசாங்கத்தின் அநேகமான நடவடிக்கைகளுக்காவும் வடக்கு மற்றும் கிழக்கின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்து தற்போது அரசாங்கத்தினால் காணிகளை சுவீகரித்தல் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றது. கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் இந் நிலைமை மிகவும் தீவிரமாக உள்ளது. இதற்கான முக்கிய காரணம், வடக்கு கிழக்கின் ஏனைய மாவட்டங்களை விட கிளிநொச்சி மற்றும் முல்லைத்தீவு ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களிலும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. இயக்கம் பலம்பொருந்தியதாக இருந்தமையாகும். புலிகள் இயக்கம் மீண்டும் உருவாவதற்கு இந்த இரண்டு பிரதேசங்களிலும் வாய்ப்பு உள்ளதென்பதே அரசாங்கத்தினதும் இராணுவத்தினதும் நம்பிக்கையாகும். ஆதலால் பிரதானமான இராணுவ முகாம்களுக்கு மேலதிகமாக ஒவ்வொரு நகரத்திலும் பொலிஸ் நிலையங்களை அமைப்பதைப் போன்று இராணுவ முகாம்களையும் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது.

இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் வடக்கு கிழக்கில் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களை அமைப்பதற்காக அநேகமான பிரதேசங்களிலிருந்து பெரும் தொகை மக்கள் அகற்றப்பட்டனர். குறிப்பாக பலாலி உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தின் பொருட்டு பல ஆயிரம் ஏக்கர் காணிகள் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றப்பட்டன. இவ்வாறு காணிகளை இழந்த அநேகமான மக்கள் இன்னமுமே அகதி முகாம்களில் கஷ்டப்படுகின்றனர். மெனிக் பாம், செட்டிகுளம் ஆகிய முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டுள்ள யுத்த அகதிகளுக்கு, உலகத்தாருக்குக் காண்பிப்பதற்காவது ஒருசில நிவாரணங்களை வழங்கி அவர்களது கிராமங்களில் குடியமர்த்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு நேரிட்டது. (இம்மக்களில் அநேகமானோர் இன்னமுமே தமது கிராமங்களிலுள்ள பாடசாலைகளில் அல்லது கோயில்களில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளனர்). இதுவரையிருந்த உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் மற்றும் இராணுவ முகாம்களின் காரணமாக தமது வீடு வாசல்களை இழந்த மக்களுக்கு நிவாரணங்களை வழங்குவதற்குப் பதிலாக மஹிந்த – கோட்டாபய ஆட்சியானது தற்போது, பாதுகாப்பினதும் அபிவிருத்தியினதும் பெயரில் வடக்கு – கிழக்கில் தமிழ் பேசும் மக்களை மேலும் இடம்பெயரச் செய்வதையே செய்து வருகின்றது. அங்கு எல்லா நகரங்களிலும் இராணுவ முகாம்களை அமைத்து பிரதானமான நகரங்களில் பல கிலோ மீற்றர்கள் தூரத்திற்குப் பரவுகின்ற உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களை உருவாக்கி, வெறுமனே மக்களை இடம்பெயரச் செய்வதை மட்டுமன்றி, அந்த மக்களை சதாகாலமும் பயமுறுத்தி அடிபணிய வைப்பதற்கான முயற்சியையே அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

நகரத்தில் சிவில் மக்களின் பாதுகாப்புக்காகவே பொலீஸ் நிலையம் அமைக்கப்படுகின்றது. அதாவது குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றவர்களிடமிருந்தும் வேறு சட்ட விரோதச் செயற்பாடுகளிலிருந்தும் பொது மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கே. பொலீஸ் நிலையமொன்று உள்ள நகரத்தில் ஆயுதப் படை முகாமொன்றை அமைப்பது, அந்த மக்களை அரசாங்கத்தின் பகைவர்களாகக் கருதி அரசையும் அதேபோன்று அரசாங்கத்தையும் பாதுகாப்பதற்காகவே. உண்மையிலேயே ராஜபக்ஷ ஆட்சியின் உண்மையான சிந்தனையின் பிரகாரம் தமிழ் மக்கள் அவர்களது பகைவர்களாவர். ஏனெனில், கடந்த அனைத்துத் தேர்தல்களிலும் பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் மஹிந்த ராஜபக்ஷவுக்கு எதிராக வாக்களித்துள்ளதனாலாகும். தமிழ் மொழியைப் பேசுகின்ற மக்களை தமது கிராமங்களிலிருந்தும் வசிப்பிடங்களிலிருந்தும் அகற்றி, வீடு வாசல்களை உடைத்து நொருக்கி இராணுவ முகாம்களை அமைத்து அந்த மக்களை அடக்கியாளலாம் என அரசாங்கம் கருதுவதாயிருப்பின் அது மடமையாகும். கடுமையான யுத்த தோல்வியின் பின்னர் அந்த மக்களை சில காலத்திற்கு அமைதியடையச் செய்யலாம். ஆயினும் அந்த மக்களின் நியாயமான அரசியல் உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் அல்லது எதிர்காலத்தில் உருவாகும் வேறேதேனும் அரசாங்கம் தவறும் பட்சத்தில் தமிழ் மக்கள் போராட்டப் பாதையில் பிரவேசிப்பதை தடுக்க முடியாதிருக்கும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் மக்களை அடிபணியவைக்க இயலுமாயுள்ளதைக் கொண்டு எக்காலமும் அவ்வாறு செய்யலாம் எனக் கருதி அரசாங்கம் செயற்படுவதாயிருப்பின் அது பெரும் தவறாக அமையும். சிலநேரம் அத்தவறுக்கு எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கே நட்டஈடு செலுத்த நேரிடலாம். ராஜபக்ஷ ஆட்சியானது நெருப்புச் சுவாலையை அணைப்பதற்குப் பதிலாக அவற்றை சாம்பலுக்குக் கீழ் மறைக்க முயற்சிப்பதையே செய்து வருகின்றது.

ஸ்ரீநாத் பெரேரா.

එක්සත් සමාජවාදී පක්ෂය
ஐக்கிய சோசலிச கட்சி
UNITED SOCIALIST PARTY

ஐக்கிய சோசலிச இலங்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக நீங்களும் சேருங்கள். நீங்கள் எங்களோடு தொடர்புகொள்வதற்கு அல்லது கலந்துரையாடுவதற்கு விரும்பினால் இக்கூப்பனை நிரப்பி அனுப்புங்கள்

பெயர் ....
வயது ....
முகவரி ....
....
தொழில் ....

SENTHARAHAI
No. 53/6, E.D. Dhabare Mawatha, Narahenpita, Colombo - 05.
Tel: 011 4510289 Fax: 011 2504647

படிப்பகம்

www.padippakam.com

சர்வாதிகார வெறிபிடித்த மனிதனைக் கட்டிவிடுவோம்.

அரசாங்கம் மிக சூட்சுமமாகவும் குள்ளத்தனமாகவும் 18வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டுள்ளது. பிரதானமான எதிர்க் கட்சியெனக் கூறப்படுகின்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் மிகவும் பலவீனமான எதிர்ப்பின் முன்னே நாட்டின் சனநாயகத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கின்ற சட்டம் மற்றும் அரசாங்கத்தின் அனைத்து நிறுவனங்களையும் தனியொருவரின் கட்டளைக்கு அடிபணிய வைக்கின்ற அரசியலமைப்புத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பு சட்டவாக்கம் தொடர்பாக மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் மஹிந்த சிந்தனை எனக் கூறப்படுகின்ற எதிர்கால நோக்கில் உள்ளடங்கியிருந்த அனைத்துக் கூற்றுக்களுக்கும் முரணாக, பொதுமக்களால் எதனையும் அறிந்துகொள்வதற்கு இடமளிக்காது அவசர அவசரமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட இத்திருத்தம் செப்டெம்பர் 08 ஆம் திகதி முதல் ஒரு சட்டமாக ஆகியுள்ள போதிலும் அதற்கு எதிரான மக்கள் கருத்தொன்றைத் தொடர்ச்சியாகக் கட்டியெழுப்புதலும், அதனை இரத்துச் செய்வதற்கு போராடுதலும் சுதந்திரத்தையும் சனநாயகத்தையும் மதிக்கின்ற அனைவரினதும் பொறுப்பாகும் என நாம் கருதுகிறோம். ஆதலால், இந்த அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை ஏன் நாம் எதிர்க்கின்றோம் என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுதல் எதிர்காலத்தை முன்னிட்டு அத்தியாவசியமானதாகும்.

நிறைவேற்றதிகார சனாதிபதியினால் இரண்டு தடவைகளுக்கு மேல் அப் பதவியை ஏற்க முடியாது என இதுவரைகாலம் நிலவிய வரையறையை நீக்குவதே இத் திருத்தத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இதன் பிரகாரம் நிறைவேற்றதிகார சனாதிபதிப் பதவியை ஏற்றுள்ள ஒருவருக்கு எத்தனைத் தடவைகளாயினும் அதற்காக நடத்தப்படுகின்ற சனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வரலாம். இந்த ஏற்பாட்டிற்கு சார்பாக முன்வைக்கப்படுகின்ற சில வாதங்கள் உள்ளன. அவற்றில்,

அ) சனாதிபதி தெரிவு செய்யப்படுவது மக்கள் வாக்குகளின் மூலமாயின் அது மிகவும் சனநாயகமானதாயிருக்கும்.

ஆ) பாராளுமன்றம், மாகாண சபைகள், பிரதேச சபைகள் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு எத்தனைத் தடவைகளாயினும் அப் பதவியை வகித்து மீண்டும் மீண்டும் தேர்தலில் போட்டியிட முடியுமாயிருப்பின் சனாதிபதிக்கு மட்டும் இது தொடர்பில் வரையறைகளை விதித்தல் அநீதியாகும்.

இ) சனாதிபதித் தேர்தலில் தோல்வியடைகின்ற வேட்பாளர்களால் எத்தனைத் தடவைகளாயினும் சனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிட முடியுமாயிருப்பின், வெற்றிபெறுகின்ற வேட்பாளருக்கு மட்டும் வரையறை விதிப்பது தர்க்க ரீதியானதல்ல.

ஈ) ஒரு நாட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உறுதியானதும் தொடர்ச்சியானதுமான பலம் பொருந்திய ஒரு தலைமைத்துவம் இருக்க வேண்டும். சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஆகிய நாடுகள் அவ்வாறே அபிவிருத்தியடைந்துள்ளன.

அரசாங்கத்தின் இந்த வாதத்திற்கு ஐதேக, மவிமு அல்லது வேறு எவ்விதக் கட்சியும் அல்லது கட்சிகளுக்கு புறம்பான பண்டிதர்களும் உரிய பதில் அளித்திருக்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் பக்கத்திலிருந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பலமான பிரசாரங்களின் முன்னே இந்த வாதங்கள் ஒருவிதத்தில் சமூக அங்கீகாரத்தைப் பெற்று வருவதையும் காணக்கூடியதாயுள்ளது.

உலகளாவிய புதிய தாராளமய பொருளாதார வேலைத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்நாடுகளின் தலைவர்கள், குறிப்பாக மாக்சிஸ கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதைத் தடை செய்து தொழிற் சங்கங்கள் மற்றும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை கடும் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கினார்கள். அந்நாடுகளில் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்ற முதலாளித்து அபிவிருத்தியானது தொழிலாளர்களான பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சடலங்களின் மீதே உருவாக்கப்பட்டது என்பதை மறக்கக் கூடாது.

இதன் பிரகாரம், பொதுமக்களின் வாக்குகளால் தெரிவு செய்யப்பட்ட போதிலும் நிறைவேற்றதிகார சனாதிபதி ஒருவரின் பதவிக் காலத்தை இரண்டு தடவைகளுக்கு மட்டுப்படுத்துதல் சனநாயக ஓட்டத்தின் பொதுவானதொரு போக்காகும் என்பது தெளிவானதொரு உண்மையாகும். வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வருகின்ற ஒரு சனாதிபதிக்கு தொடர்ந்து அப் பதவியை வகிப்பதற்கு இடமளிப்பதாயிருப்பின் அவர் சர்வாதிகார அல்லது ஆதிக்கவாத ஆட்சியாளராக மாறுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளதென்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு விடயமாகும். ரொபர்ட் முகாபே ஏற்கனவே இந்நிலைமைக்கு உள்ளாகியுள்ளார் என்பதோடு, மஹிந்த ராஜபக்ஷவும் வேகமாக அத்திசையில் செல்வதைக் காணக்கூடியதாயுள்ளது. பிரதமர் ஒருவருக்கு (நிறைவேற்றதிகார பிரதமர் ஒருவருக்கு அல்ல) அவ்வாறான மட்டுப்பாடுகள் பொதுவாக விதிக்கப்படாதிருப்பது அவர் எப்போதும் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் வருவதன் காரணத்தினாலாகும். பாராளுமன்றம் கலைக்கப்படும் போது அவரும் பதவியை இழப்பார். பாராளுமன்றத்திற்குத் தேவையாயுள்ள எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அவரைப் பதவி நீக்கம் செய்யலாம். பிரதமராகத் தலைமை ஏற்றிருந்த போதிலும், அவரும் ஒரு சாதாரண பாராளுமன்ற உறுப்பினராவார். அதேபோன்று சனாதிபதியின் பதவியை பாராளுமன்ற, மாகாண சபை உறுப்பினர் பதவிகளுடன் எவ்விதத்திலும் ஒப்பீடு செய்ய முடியாது.

18வது திருத்தத்தில் வருகின்ற மற்றைய பயங்கரமான ஏற்பாடு, 17வது திருத்தத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சபை இரத்துச் செய்யப்பட்டமையாகும். அரசாங்கத்தின் உயர் பதவிகளுக்கு மற்றும் நிறைவேற்றதிகாரத்திலிருந்து ஓரளவு விலகியதான சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களுக்கு அங்கத்தவர்களைப் பெயரிடுதல் மேற்படி அரசியலமைப்புச் சபைக்குரிய முக்கியமான விடயமாயிருந்தது. தற்போது அதற்குப் பதிலாக பிரதமர், எதிர்க் கட்சித் தலைவரால் பெயரிடப்படுகின்ற மேலும் இரண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட பாராளுமன்றப் பேரவையொன்று தாபிக்கப்படும். இப் புதிய பேரவைக்கு மேற்படி நியமனங்கள் பற்றிய எவ்வித அதிகாரமும் கிடையாது. சனாதிபதி தேவையாயிருப்பின் மட்டும் அவர்களது அவதானிப்புகளைப் பெறுவார். ஆயினும் அவற்றைக் கவனத்திற் கொள்ளாது தமது சொந்த அபிப்பிராயத்திற்கேற்ப தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவுக்கான அங்கத்தவர்களை நியமிப்பதற்கு அல்லது புதிதாக நீதியரசர் ஒருவரை நியமிப்பதற்கு சனாதிபதியினால் இயலுமாயிருக்கும். இதன் பிரகாரம் நீதிமன்றம், தேர்தல்களை நடத்துதல், பொலீஸ் சேவை, அரச சேவை ஆகிய அனைத்துத் துறைகளும் முழுமையாக அரசியல்மயமாக்கப்பட்டு சனாதிபதியின் ஊடாக ஆளும் கட்சியின் கைப்பொம்மையாக மாறலாம். ஒப்பீட்டளவிலான சுயாதீனம் இருக்கின்ற போது நடத்தப்பட்ட கடந்த இரண்டு பிரதானமான தேர்தல்களைப் பற்றி மேலெழுந்துள்ள சந்தேகங்களின்படி நோக்குகின்ற போது தற்போதைய சனாதிபதியின் கீழ் இதன் பின்னர் சுதந்திரமானதும் நியாயமானதுமான தேர்தல்களை நடத்துதல் வெறும் கனவாகவே மாறும்.

இன்று எமது நாடு சட்டங்கள் எதுவுமில்லாத நிலைமைக்கு மாறுவதற்கான பிரதானமான காரணம், பொலிசார் அரசியல் அடிவருடிகளின் நிலைமைக்கு உள்ளாகி ஆளும் கட்சியின் குண்டர்களுக்குக் கூட சேர் என்று சொல்லும் அளவுக்கு நிர்க்கதி நிலைக்கு உள்ளாகியிருத்தலாகும். பொலிசாரின் சேவையை இந்நிலைமையிலிருந்து மீட்டெடுத்து, பொலீஸ் உத்தியோகத்தர்களுக்கு சட்டத்தின் பிரகாரம் அச்சமின்றி செயலாற்றுவதற்கானதொரு சூழலை உருவாக்குவதற்கே 17வது திருத்தத்தின் கீழ் பொலீஸ் ஆணைக்குழுவொன்று தாபிக்கப்பட்டது. ஆயினும் பொலீஸ் ஆணைக்குழு உரிய விதத்தில் செயற்படவில்லை. தற்போது இந்த புதிய திருத்தத்தின் கீழ் பொலீஸ் ஆணைக்குழு பொலீசுக்கு எதிரான பொதுமக்களின் முறைப்பாடுகள் தொடர்பில் மாத்திரம் செயற்படுகின்ற ஒரு நிறுவனமாக மாற்றப்பட்டு பொலீஸ் உத்தியோகத்தர்களை நிருவகிக்கின்ற அதிகாரம் பொலீஸ் மாஅதிபருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. பொலீஸ் மாஅதிபர் அரசியல் நியமனத்தைப் பெற்ற ஒருவராக உள்ள நிலைமையினுள் இதற்குப் பின்னர் பொலீஸ் ஆளும் கட்சியின் நேரடியானதொரு கைப்பொம்மையாக மாறுவதைத் தவிர்க்க முடியாதிருக்கும்.

மஹிந்த சிந்தனை எதிர்கால நோக்கில், நிறைவேற்றதிகார சகாதிபதி முறையைப் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக் கூறுகின்ற ஒரு பதவியாக மாற்றுவதாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மஹிந்த ராஜபக்ஷ அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக, சனாதிபதி ஒவ்வொரு மூன்று மாதத்திற்கும் ஒரு தடைவ பாராளுமன்றத்திற்கு வருகைதருதல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையே 18வது திருத்தத்தின் மூலம் செய்துள்ள ஏற்பாடாக உள்ளது. முன்னர் நிலவிய அரசியலமைப்பு ஏற்பாட்டின்படி சனாதிபதிக்கு எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பாராளுமன்றத்திற்கு வருகை தருவதற்கும் பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றுவதற்கும் அதிகாரம் இருந்தது. தற்போது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தடைவ என மட்டுப்படுத்தி அதனைக் கட்டாயப்படுத்தியுள்ளதன் மூலம் அவரைப் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூறும் நிலைமைக்கு ஆளாக்க முடியுமா? அவருக்கு அவ்வாறெனின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குரிய அனைத்து அதிகாரங்களும் சிறப்புரிமைகளும் (வாக்களிக்கும் உரிமை தவிர்ந்த) உள்ள போதிலும் அவர் பாராளுமன்றத்திற்கு எவ்விதத்திலும் கீழ்படிந்தவராக இருக்க மாட்டார். மறுபுறம் உரிய விதத்தில் பாராளுமன்றத்திற்கு வருகை தராதிருப்பினும் அவருக்கு எதிராக எவ்வித நடவடிக்கை எடுக்கவும் வாய்ப்பில்லை. ஆதலால் இது பயனற்ற – வெறும் ஏற்பாடாகும்.

இதன்படி பார்க்கின்றபோது மேற்படி 18வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் இந்நாட்டில் இதுவரை காலம் பகுதியளவிலாவது நிலவிய சனநாயகத்தின் கழுத்தை நெறிக்கின்றதான ஒரு சட்டமாக உள்ளது. மேலே அளிக்கப்பட்டுள்ள விளக்கத்தின்படி இதுவரையிருந்த சட்டம் மற்றும் 78 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு சரியானதென அல்லது சிறந்ததென நாம கூறமாட்டோம். ஜே.ஆர். ஜயவர்தன 1978 இல் சர்வாதிகாரத்திற்கு வழியமைக்கின்ற ஒரு அரசியலமைப்பையே உருவாக்கினார். ஆயினும், இது வரை நியமிக்கப்பட்ட சனாதிபதிகள் அந்தப் பாதையில் ஓரிரு அடிகளே சென்றனர். மஹிந்த ராஜபக்ஷ, அவர்களால் முடியாதிருந்த சர்வாதிகாரப் பாதையின் இறுதி வரை செல்வதற்கு உறுதிபூண்டுள்ளார். இதுவரை ஒருவரும் செல்லாத பகுதியில் வளர்ந்திருந்த முட்செடிகளை அகற்றிவிட்டு துப்புரவாக்குதலை அவர் இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் செய்துள்ளார். எமது நாட்டில் இதுவரை காலம் நிலவிய சட்டங்களாயிருகலாம், விழுமியங்களாயிருக்கலாம், அவற்றை அவர் தூசுக்கும் மதிக்கவில்லை. T56 ரக துப்பாக்கியை கையிலேந்திய வெறி பிடித்த ஒரு மனிதனைப் போன்று அவர் இப்போது நடக்கின்றார். இந்த நாட்டையும், இனம் சந்ததியினரையும், எதிர்காலத்தையும் பாதுகாப்பதற்கெனில் இந்த வெறி பிடித்த மனிதனை உடனடியாகக் கட்டிவிடுதல் வேண்டும். இந்த வெளிப்படையான சர்வாதிகாரத்தை தோல்வியுறச் செய்யும் வரை நாம் போராட்டத்தை கைவிடமாட்டோம்.

மக்களுக்குத் தேவையானபோது சனநாயக ரீதியில் அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கும் ஆட்சியாளர்களை மாற்றுவதற்கும் இருந்த வாய்ப்புகள் இந்தத் திருத்தத்தின் ஊடாக இரத்துச் செய்யப்பட்டுள்ளது. வர்க்கப் போராட்டப் பாதையில் பிரவேசிப்பதன் மூலம் மட்டுமே இந்த நிலைமைக்கு முகம்கொடுக்க முடியுமாயிருக்கும். சோசலிச வேலைத்திட்டமொன்றைச் சுற்றிலும் வடக்குக் கிழக்கின் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்கள் உள்ளிட்ட ஒட்டுமொத்தமான பணக்கார வர்க்கமல்லாத மக்கள் ஒன்று திரண்டு சர்வாதிகார சக்தியை முறியடித்து சனநாயக ரீதியில் தொழிலாளர் மற்றும் விவசாயிகளது ஆட்சியொன்றை உருவாக்குவதற்கு திடஉறுதி பூணுதல் வேண்டும் என்பதையே புதிய சவால்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

படிப்பகம்